

Wstęp

Nie ulega wątpliwości, że znaczenie nowoczesnych technologii w dydaktyce języków obcych zaczyna odgrywać coraz większe znaczenie, a z upływem czasu rola ta będzie jeszcze z całą pewnością znacząco się zwiększać. Jest to, jednej strony, związane z bardzo szybkim rozwojem technologii komputerowej i informacyjnej oraz możliwościami, które postęp ten ze sobą niesie, a z drugiej, z koniecznością dostosowania się do sposobu myślenia i działania nowych pokoleń uczniów, dla których korzystanie z zasobów internetu, komunikacja przy pomocy komputera i telefonu komórkowego, korzystanie z multimediiów lub używanie oprogramowania do nauki i zabawy stało się sprawą codzienną. W takiej sytuacji nie da się już obecnie skutecznie uczyć języka obcego, tak jak pewnie żadnego innego przedmiotu szkolnego, bez odwoływania się w takim czy innym stopniu do osiągnięć nowoczesnych technologii. Może to się dla przykładu odbywać poprzez korzystanie podczas lekcji i zajęć z rzutnika multimedialnego, internetu, oprogramowania edukacyjnego i tablicy interaktywnej, jak również poprzez zachęcanie uczniów do wyszukiwania informacji na stronach internetowych, które posłużą do wykonania zadania projektowego, używania słowników elektronicznych, ćwiczenia określonych sprawności i podsystemów przy pomocy dostępnych narzędzi i aplikacji. Także do porozumiewania się z innymi użytkownikami danego języka przy pomocy komunikatorów internetowych. Z drugiej jednak strony trzeba sobie zdawać sprawę, że sam fakt korzystania ze zdobyczy technologii komputerowej i informacyjnej wcale nie musi się przełożyć na sukces w nauce języka, a nawet prowadzić do lepszych osiągnięć aniżeli tradycyjne nauczanie przy użyciu podręcznika, zeszytu i tablicy. Kluczowe znaczenie ma bowiem to, w jaki sposób nowoczesne technologie są stosowane, czy cele lekcji uzasadniają nakład sił i środków niezbędnych do ich wykorzystania i czy przypadkiem nie dałoby się ich osiągnąć tradycyjnymi metodami. Stąd też tak ważne jest nie tylko jak najpełniejsze przedstawienie możliwości, jakie dają współczesne narzędzia i zasoby, ale także pokazanie, jak należy z nich skutecznie korzystać i jakie mają ograniczenia i słabe strony.

Niniejsza publikacja, będąca zbiorem tekstów dotyczących wykorzystania nowoczesnych technologii w uczeniu się i nauczaniu języków obcych, stanowi próbę wyjścia naprzeciw tego typu wyzwaniom i osiągnięcia tak właśnie zarysowanych celów. Została ona podzielona na trzy części zawierające teksty poświęcone podobnej problematyce. I tak, w części pierwszej, noszącej tytuł „Nowoczesne technologie w nauczaniu podsystemów i sprawności języka”, zamieszczono trzy artykuły autorstwa: Mirosława Pawlaka, Jarosława Krajki i Małgorzaty Twardoń. Pokazują one możliwości tych technologii w odniesieniu do uczenia się i nauczania gramatyki, rozwijania sprawności pisania oraz tworzenia interaktywnych ćwiczeń

ogniskujących się na różnych aspektach systemu językowego. Z kolei w rozdziale drugim, zatytułowanym „Programy, narzędzia, aplikacje”, Arkadiusz Rojczyk koncentruje się na wykorzystaniu programu do analizy mowy Praat w nauce poprawnej wymowy w języku angielskim, Bogusława Whyatt pokazuje, w jaki sposób program Translog umożliwia wgląd w proces tworzenia i tłumaczenia tekstu, Mariusz Kruk omawia rolę internetowych narzędzi autorskich w dydaktyce języków obcych, Wiesława Ferlacka i Włodzimierz Sobkowiak przedstawiają możliwości wykorzystania tzw. indeksu trudności fonetycznej w książeczkach elektronicznych dla dzieci. W kolejnym artykule Włodzimierz Sobkowiak pokazuje potencjał Drugiego Życia w uczeniu się i nauczaniu języka obcego, przyjmując za punkt odniesienia wymowę. W końcu, części trzecia „Nowoczesne technologie w kształceniu nauczycieli filologów”, zawiera trzy teksty autorstwa: Anny Turuli, Bartosza Wolskiego i Katarzyny Gramsz mówiące o przygotowaniu przyszłych i obecnych nauczycieli do efektywnego wykorzystania technologii komputerowej i informacyjnej, tak we własnym rozwoju językowym, jak i dydaktyce. Z uwagi na aktualność poruszanej tematyki, umiejętne połączenie teorii z praktyką oraz uwzględnienie polskiego kontekstu edukacyjnego, książka ma szansę stać się ważnym źródłem informacji i inspiracji dla metodyków, autorów materiałów dydaktycznych i samych nauczycieli.

Mirosław Pawlak

Bartosz Wolski